

Begrundelse

Spørgsmålet stilles i forbindelse med fiskekutter Melissas forlis ved Læsø.

Svar (26/2 04)

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby): Eftersøgnings- og redningstjenesten i Danmark, daglig benævnt SAR-tjenesten (Search and Rescue), er for nærværende organiseret i henholdsvis en sø- og en flyveredningstjeneste.

Søredningstjenestens daglige ledelse udøves fra skibsfartens redningscentral eller Maritime Rescue Coordination Centre (MRCC), der er etableret og integreret i Søværnets Operative Kommandos operationscenter i Århus. Søredningscentralen er ansvarlig myndighed for koordination af eftersøgnings- og redningsoperationer for skibsfarten.

Flyveredningstjenestens daglige ledelse udøves fra luftfartens redningscentral eller Air Rescue Coordination Centre (ARCC), der er etableret og integreret i Flyvertaktisk Kommandos hovedkvarter i Karup. Flyveredningscentralen er ansvarlig for koordinering af eftersøgnings- og redningsoperationer for luftfarten.

Forsvarsministeriets søger fortløbende at optimere og tilpasse forsvarets organisation og struktur således at opgaver – såvel nationale som internationale – kan løses på den mest hensigtsmæssige måde.

Med henblik på at undersøge muligheden for at optimere eftersøgnings- og redningstjenesten, samt i øvrigt med baggrund i at staten pålægges et stadigt større tilsyn med og overvågning af hhv. den civile skibstrafik, sikkerheden til søs samt foranstaltninger mod forurening af havmiljøet, har Forsvarsministeriet iværksat en undersøgelse, der skal afdække mulighederne for, at styrke den nuværende eftersøgnings- og redningstjeneste, samtidig med at der opnås en synergieffekt i relation til løsningen af forsvarets andre opgaver.

Det kan således bekræftes, at der for nærværende pågår en undersøgelse af hvordan man mest hensigtsmæssigt sammenlægger de to redningscentraler i et Joint Rescue Coordination Centre (JRCC).

Spm. nr. S 2028

Til økonomi- og erhvervsministeren (5/2 04) af: **Erik Mortensen (S):**

»Vil ministeren oplyse, om de tyske betingelser for opsætning og drift af mini-kraft-varmeanlæg?«

Begrundelse

Den tyske energilov opererer også med mini-kraft-varmeanlæg, og ordningen er angiveligt stærkt inspireret af den tilsvarende danske. Dog med den afgørende forskel, at i Danmark kræves 100 pct. ejerskab af anlægget hos brugeren, og leasing anerkendes ikke som 100 pct. ejet, af frygt for at sælger/productent skulle kunne råde over elproduktionen, mens kunden måske primært har behov for varmeproduktionen. I Tyskland anerkender man en leasingaftale på lige fod med fuldt ejerskab.

Svar (16/2 04)

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Med virkning fra 1. april 2002 gives der i Tyskland tilskud til kraft-varme-el. Tilskuddene er gradueret efter, om anlæggene er gamle, moderniserede eller nye. Desuden afhænger tilskuddene af størrelsen af anlæggene og aftrappes over en årrække.

Jeg går ud fra, at der med spørgsmålet lægges op til, at leasede elproduktionsanlæg i de danske regler om egenproducenters afregning bør ligestilles med anlæg ejet af egenproducenten selv, idet jeg henviser til den skriftlige begrundelse for spørgsmålet.

Ifølge § 1 i bekendtgørelsen om afregningsmuligheder for egenproducenter af el skal elproduktionsanlægget være 100 % ejet af egenproducenten, og anlægget skal være beliggende på forbrugsstedet. Det fremgår af bemærkningerne til L 275 (Folketinget 1999-2000), der gennemfører nettoprincippet, at der ville blive stillet sådanne betingelser.

Formålet med disse betingelser er at undgå, at kommercielle elproducenter kan etablere sig hos en egenproducent med henblik på at levere elproduktion til elforsyningsnettet efter de regler, der gælder for egenproducenter.